

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Magdalena Kubiak –Myśliwek

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2014 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa L. W.

przeciwko R. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz powoda L. W. kwotę 24.308,01 zł (dwadzieścia cztery tysiące trzysta osiem złotych jeden grosz) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od:

- kwoty 21.449 zł od dnia 10 września 2012 do dnia zapłaty,

- kwoty 506,51 zł od dnia 28 września 2012 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 437,50 zł od dnia 5 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 1605 zł od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 310 zł od dnia 23 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2450,16 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 501,84 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) na rzecz adwokata M. M. kwotę 501,84 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

VI. przyznaje od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) na rzecz adwokata O. Ź. kwotę 2450,16 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu;

VII. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 2255,95 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa i nieopłaconej opłaty od pozwu;

VIII. nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz powoda kwotę 249,39 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa i nieopłaconej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 października 2012 r. powód L. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. M. kwoty 27.393,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 września 2012 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości i przyznanie mu pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż w dniu 25 grudnia 2010 r. w bramie przy ul. (...) pozwany popychając go i kopiąc spowodował u niego złamanie żebra XI po stronie prawej, liczne rozległe podbiegnięcia krwawe, otarcia naskórka na głowie, kończynach oraz złamanie koronki zęba 32. Wskazał, iż za czyn ten pozwany został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 12 października 2011 r., sygn. akt II K 268/11. W związku z praktycznie całkowitym złamaniem i rozchwianiem koronki zęba 32, na której utrzymywała się proteza, konieczne stało się usunięcie tego zęba, wszczęcie implantu oraz wstawienie nowej protezy. Dlatego też przeprowadzono u niego leczenie protetyczne w (...) sp. z o.o. we W., obejmujące wykonanie dwóch lokatorów i protezy pokrywającej – „overdenture” dla żuchwy. Leczenie to nadal jest kontynuowane i stanowiło jedyny sposób przywrócenia powodowi swobody wymowy i funkcji żucia. W związku z leczeniem powód poniósł koszty w wysokości 12.393,01 zł. Podniósł ponadto, iż wskutek doznanych obrażeń zmuszony był nosić gorset oraz uczęszczać na rehabilitację. Wskazał, iż doznane obrażenia były przyczyną wielkiego dyskomfortu fizycznego i psychicznego. Z uwagi na dolegliwości bólowe zmuszony był zakończyć wszelką aktywność fizyczną, doznane urazy utrudniają mu także wykonywanie czynności dnia codziennego. Na kwotę żadaną pozwem składa się kwota 12.393,01 zł tytułem odszkodowania oraz kwota 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Postanowieniem z dnia 24 października 2012 r. powód zwolniony został od kosztów sądowych w całości oraz przyznany mu został adwokat z urzędu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż odkąd wprowadził się do mieszkania przy ul. (...), usytuowanego nad mieszkaniem L. W., powód wielokrotnie go nachodzi, skarżąc się na hałasy powodowane przez jego dzieci. Podniósł, iż nie pobił powoda oraz wskazał, iż powód już przed rzekomym pobiciem cierpiał na wskazywane przez niego dolegliwości.

W piśmie procesowym z dnia 28 marca 2014 r. powód rozszerzył żądanie pozwu z tytułu odszkodowania z kwoty 12.393,01 zł do kwoty 13.998,01 zł oraz ograniczył żądanie w zakresie zadośćuczynienia z kwoty 15.000 zł do kwoty 13.395 zł.

W piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2014 r. powód rozszerzył żądanie pozwu w zakresie odszkodowania o kwotę 310 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W nocy 25 grudnia 2010 r. pozwany R. M. popchnął oraz kopał po całym ciele powoda L. W., w wyniku czego doznał on złamania żebra XI po stronie prawej, licznych podbiegnięć krwawych, otarcia naskórka na głowie, kończynach górnych i dolnych oraz prawie całkowitego złamania koronki zęba 32.

Po przyjeździe do mieszkania powód zadzwonił po policję, a następnie pojechał na pogotowie. **Dowód:**

- Wyrok z dnia 12 października 2011 r., sygn. akt II K 268/11;
- Przesłuchanie powoda protokół elektroniczny k.90-93.

W dniu 27 grudnia 2010 r. powód zgłosił się do Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej we W.. Stwierdzono u niego:

- rozległe podbiegnięcia krwawe barwy wiśniowo-żółtawej w obu okolicach czołowych o wymiarach 7,5×6,5 cm po stronie prawej i 6×3,5 cm po stronie lewej,
- powierzchniowe otarcia naskórka w okolicy czołowej lewej,
- rozległe podbiegnięcia krwawe barwy wiśniowo-żółtawej obu oczodołów,
- bolesność palpacyjną obu oczodołów,
- bolesność palpacyjną mięśni szyi po stronie prawej, szczególnie mięśni przykręgosłupowych,
- powierzchniowe otarcia naskórka na obu nadgarstkach,
- bolesność palpacyjną tkanek miękkich okolicy powierzchni tylnej dolnej części klatki piersiowej po stronie prawej oraz tkanek miękkich okolicy lędźwiowej po stronie prawej,
- dość rozległe podbiegnięcia krwawe na obu powierzchniach stawów kolanowych.

W dniu 28 grudnia 2010 r. powód ponownie zgłosił się do Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej we W.. Stwierdzono u niego dodatkowo niemalże całkowite złamanie koronki zęba 32, powodujące znaczną ruchomość tego zęba.

Dowód :

- Świadcstwo sądowo-lekarskich oględzin ciała k. 10-11.

Powód przez pół roku nosił gorset. Skarżył się bóle kręgosłupa, w związku z czym zmuszony był przyjmować leki przeciwbólowe. Leczył się u lekarza ortopedy oraz uczęszczał na rehabilitację.

Dowód:

- Historia choroby k. 12-15;
- Zaświadczenia k. 35;
- Harmonogram zabiegów k. 36-40;
- Przesłuchanie powoda protokół elektroniczny k. 90-93;

Wyrokiem z dnia 12 października 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia, Wydział II Karny uznał R. M. za winnego tego, że w dniu 25 grudnia 2010 r. we W., w bramie przy ul. (...), dokonał uszkodzenia ciała L. W. poprzez jego popchnięcie oraz kopanie po całym ciele, w wyniku czego doznał on złamania żebra XI po stronie prawej, licznych rozległych podbiegnięć krwawych, otarcia naskórka na głowie, kończynach górnych i dolnych oraz prawie całkowitego złamania koronki zęba 32, powodując naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni.

Dowód :

- Akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia, sygn. II K 268/11, a w nich wyrok z dnia 12 października 2011 r.

W dniu 26 kwietnia 2011 r. powodowi usunięto ząb 32, z uwagi na jego rozchwianie. U powoda wykonano leczenie protetyczne dotyczące wykonania dwóch lokatorów i protezy pokrywającej „overdenture” dla żuchwy. Koszt wykonanych procedur wyniósł 6.550 zł.

Ponadto w związku z leczeniem protetycznym powód poniósł następujące koszty:

- 48 zł – zdjęcia rtg zewnątrzustne,
- 150 zł – konsultacja,
- 300 zł – szablon implantologiczny,
- 50 zł – zdjęcie rtg pantomograficzne,
- 5.000 zł – wprowadzenie implantu śródkostnego,
- 50 zł – podścielenie protezy metodą bezpośrednią,
- 250 zł – zdjęcie 3D w kierunku diagnostyki szczęki i żuchwy,
- 100 zł - usunięcie zęba,
- 25,10 zł – wydanie zaświadczenia chirurgicznego,
- 310 zł – podścielenie protezy metodą pośrednią materiałem sztywnym.

Dowód:

- Zaświadczenie lekarskie k. 17;
- Oświadczenie k. 16;
- Faktura VAT nr (...) k. 19;
- Faktura VAT nr (...) k. 20;
- Faktura VAT nr (...) k. 21;
- Faktura VAT nr (...) k. 22;
- Faktura VAT nr (...) k. 22;
- Faktura VAT nr (...) k. 23;
- Faktura VAT nr (...) k. 24;
- Faktura VAT nr (...) k. 24;
- Faktura VAT nr (...) k. 25;
- Faktura VAT nr (...) k. 26;
- Faktura VAT nr (...) k. 26;
- Faktura VAT nr (...) k. 27;
- Faktura VAT nr (...) k. 27;
- Faktura VAT nr (...) k. 28;
- Faktura VAT nr (...) k. 28;
- Faktura VAT nr (...) k. 29;
- Faktura VAT nr (...) k. 29;
- Faktura VAT nr (...) k. 29;
- Faktura VAT nr (...) k. 30;
- Faktura VAT nr (...) k. 30;
- Faktura VAT nr (...) k. 30;
- Faktura VAT nr (...) k. 31;

- Faktura VAT nr (...) k. 33;
- Pismo z dnia 17 września 2013 r. k. 141;
- Faktura VAT nr (...) k. 224.

W wyniku pobicia powód doznał złamania żebra XI oraz powstały u niego krwiaki podskórne.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany pobiciem z tego tytułu wynosi 3 %.

Obecnie nie stwierdza się żadnych zaburzeń w układzie ruchu spowodowanych przebyłym urazem. Krwiaki podskórne uległy wchłonięciu bez pozostawienia blizn, a złamanie żebra XI uległo wygojeniu bez następstw.

Dowód:

- Opinia sądowo-lekarska k. 104-106;
- Opinia uzupełniająca k. 153.

W wyniku pobicia w dniu 25 grudnia 2010 r. doszło m.in. do złamania korony zęba 32 oraz znacznego rozchwiania jego korzenia, co było jednoznacznym wskazaniem do jego usunięcia. Był to jedyny ząb znajdujący się w dolnym łuku zębowym i zapewniał stabilizację użytkowanej przez powoda dolnej protezy. Po jego utracie doszło do znacznego pogorszenia warunków retencyjnych dla dolnej protezy. W związku ze znacznym zanikiem wyrostka zębodołowego żuchwy jedynym sposobem na poprawę utrzymania dolnej protezy było zastosowanie leczenia implantoprotetycznego w postaci wszczepienia dwóch implantów z osadzoną na nich protezą całkowitą dolną. Konieczna w takich warunkach staje się także wymiana górnej protezy całkowitej ze względu na zmianę warunków artykulacyjnych. Zastosowane leczenie było stosowne do zaistniałych warunków wewnątrzustnych powoda, zaś koszty to średnie koszty rynkowe dla takich procedur klinicznych.

Trwały uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 1 %.

Dowód:

- Opinia sądowo-lekarska k.195-197;
- Opinia uzupełniająca k. 244.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 26.449 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 grudnia 2010 r.

Dowód:

- Pismo z dnia 24 sierpnia 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 41.

Pismem z dnia 13 września 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 26.955,51 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 grudnia 2010 r.

Dowód:

- Pismo z dnia 13 września 2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 42.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew podnoszonym przez pozwanego zarzutom, Sąd przyjął, iż pozwany w dniu 25 grudnia 2010 r. dokonał pobicia powoda. Zgodnie bowiem z art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Zatem mając na uwadze, iż pozwany wyrokiem z dnia 12 października 2011 r. został uznany za winnego tego, że w dniu 25 grudnia 2010 r. we W., w bramie przy ul. (...), dokonał uszkodzenia ciała L. W. poprzez jego popchnięcie oraz kopanie po całym ciele, w wyniku czego doznał on złamania żebra XI po stronie prawej, licznych rozległych podbiegnięć krwawych, otarcia naskórka na głowie, kończynach górnych i dolnych oraz prawie całkowitego złamania koronki zęba 32, powodując naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni, przyjąć należało, iż ponosi on odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia.

W następnej kolejności zatem ustalić należało wysokość majątkowej i niemajątkowej szkody na osobie, jaką poniósł powód na skutek pobicia, a co za tym idzie - wysokość należnego powodowi z tego tytułu odszkodowania oraz zadośćuczynienia.

Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił przepis art. 415 k.c., zgodnie z którym kto ze swej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

W celu wykazania odpowiedzialności odszkodowawczej sprawcy szkody opartej na reżimie deliktowym, należy wykazać, iż jego zachowanie było przede wszystkim bezprawne, w dalszej kolejności zawinione, a także, iż między tym zachowaniem a szkodą wystąpił adekwatny związek przyczynowy. Konieczne jest również wykazanie samego faktu poniesienia szkody oraz jej wysokości.

Analizując zaoferowany przez powoda materiał dowodowy w postaci dokumentacji medycznej, a także treść opinii sporządzonych przez biegłych sądowych, Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie było usprawiedliwione co do zasady.

Zgodnie z treścią przepisu art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Przepis art. 445 k.c. stanowi z kolei, że w przypadkach przewidzianych w art. 444 k.c., Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie za krzywdę jest swoistą postacią odszkodowania, którego celem jest rekompensowanie uszczerbku w dobrach osobistych. Podstawową przesłanką domagania się zadośćuczynienia jest doznanie szkody niemajątkowej (krzywdy) wynikającej z określonych faktów, z którymi norma prawna wiąże obowiązek jej naprawienia, pozostającej w związku z odpowiedzialnością odszkodowawczą z reżimu deliktowego. Podstawą żądania rekompensaty za doznaną krzywdę jest naruszenie dobra osobistego i wynikająca z tego faktu szkoda niemajątkowa. Pomiedzy nimi musi zaistnieć związek przyczynowy o charakterze adekwatnym, czyli szkoda musi być normalnym następstwem określonego działania, czy też zaniechania (por. Kodeks cywilny, Komentarz pod red. E. Gniewka, tom I).

Sąd zawsze jest zobligowany badać okoliczności każdej konkretnej sprawy, a w szczególności cierpienia fizyczne i psychiczne poszkodowanego, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw wypadku, ale także rodzaj wykonywanej pracy przez poszkodowanego przed wypadkiem, jego szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa i inne czynniki podobnej natury (por. wyrok SN z dnia 9.11.2007 r., V CSK 245/07 i orzeczenia tam przywołane, wyrok SA w Poznaniu z dnia 21.02.2007 r., I ACa 1146/06). Charakter krzywdy co do zasady jest niemierzalny, zatem ściśle określenie jej rozmiaru, a tym samym wysokości zadośćuczynienia, pozostawione zostało ocenie Sądu. Jedyną dyrektywą wprowadzoną przez ustawodawcę jest wymóg zasądzenia „sumy odpowiedniej”. Podkreślenia wymaga, iż owa zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia, czy też utrzymania go w rozsądnych granicach, ma charakter uzupełniający w stosunku do kwestii zasadniczej, jaką jest rozmiar szkody niemajątkowej. Wysokość zadośćuczynienia winna zatem uwzględniać rozmiar cierpień fizycznych w postaci bólu i innych dolegliwości oraz rozmiar cierpień psychicznych polegających na ujemnych, subiektywnych uczuciach przeżywanych, bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, zwłaszcza trwałymi lub nieodwracalnymi. Podstawową funkcją zadośćuczynienia jest funkcja kompensacyjna. W judykaturze podkreśla się, iż zadośćuczynienie nie może stanowić wyłącznie wartości

symbolicznej, ale winno stanowić odczuwalną wartość ekonomiczną niwelującą przynajmniej w części niekorzystne skutki zdarzenia, któremu uległ poszkodowany. W szczególności zasada umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia nie może oznaczać przyzwolenia na lekceważenie takich bezcennych wartości, jak zdrowie, czy integralność cielesna, a okoliczności wpływające na określenie tej wysokości oraz kryteria ich oceny muszą być zawsze rozważane indywidualnie (por. wyrok SN z dnia 13.12.2007 r., I CSK 384/07; wyrok SN z dnia 2.02.2008 r., III KK 349/07; wyrok SN z dnia 29.05.2008 r., II CSK 78/08).

Ustalając wysokość adekwatnego zadośćuczynienia, Sąd kierował się powyższymi kryteriami. Sąd wziął pod uwagę, iż wskutek pobicia powód doznał złamania żebra XI, powstały u niego liczne krwiaki podskórne oraz złamaniu uległa korona zęba 32 oraz nastąpiło znaczne rozchwianie jego korzenia. Kluczowe znaczenie miał fakt, iż powód niewątpliwie doznawał cierpień fizycznych oraz psychicznych nie tylko w związku z samym pobiciem, ale również okresem rekonwalescencji. Doznane obrażenia pomimo, iż nie pozostawiły trwałych śladów na zdrowiu powoda, bez wątpienia powodowały silne dolegliwości bólowe, w szczególności bolesne było złamanie żebra nie podlegające unieruchomieniu. Sąd wziął wreszcie pod uwagę, że łączny uszczerbek na zdrowiu powoda wyniósł 4%.

Nie bez znaczenia dla oceny Sądu pozostawała również okoliczność, że powód przed wypadkiem, będąc osobą sprawną i w pełni sił, musiał odczuwać znaczny dyskomfort nie będąc w stanie wykonywać codziennych czynności.

W świetle powyższych rozważań, w ocenie Sądu, zadośćuczynienie należne powodowi winno wynieść 10.000 zł. Tak ustalona kwota zadośćuczynienia jest odpowiednia w rozumieniu art. 445 § 1 k.c., dając powodowi satysfakcję moralną i finansową, a także rekompensując – na ile to możliwe – doznane cierpienia. Nadto zadośćuczynienie w takiej wysokości stanowić będzie dla powoda realną wartość ekonomiczną, nie będąc przy tym nadmiernie wygórowanym w odniesieniu do aktualnych średnich zarobków w społeczeństwie. Wysokość zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł, zdaniem Sądu, rekompensuje powodowi negatywne doznania związane ze zdarzeniem z 25 grudnia 2010 r., w szczególności doznany ból oraz cierpienia zarówno fizyczne, jak i psychiczne. Jak bowiem wynikało z przesłuchania powoda w chwili obecnej odczuwane dolegliwości nie wpływają na życie zawodowe, społeczne i rodzinne powoda. Doznane urazy nie uniemożliwiają mu zatem prowadzenia normalnej aktywności. Z opinii biegłego wynikało zaś, iż obecnie nie stwierdza się żadnych zaburzeń w układzie ruchu spowodowanych przebyłym urazem. Krwiaki uległy wchłonięciu bez pozostawienia blizn, a złamanie żebra XI uległo wygojeniu bez następstw. Z tych też przyczyn, mając na uwadze definitywnie zakończony proces leczenia, jak również fakt, iż przebyty uraz skutkuje obecnie dolegliwościami w niewielkim jedynie stopniu nie prowadząc do dezorganizacji życia powoda, Sąd uznał za niezasadne zasądzenie na jego rzecz żądanej kwoty 15.000 zł przyjmując, iż kwota 10.000 zł w zupełności rekompensuje mu negatywne doznania związane ze zdarzeniem oraz towarzyszący mu wówczas ból i cierpienie.

Odnosząc się z kolei do żądania zasądzenia odszkodowania tytułem poniesionych kosztów leczenia Sąd uznał je za uzasadnione w całości. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a mianowicie z przedłożonych faktur, powód poniósł koszty leczenia w łącznej wysokości 14.308,01 zł. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a przede dokumentacja stomatologiczna oraz opinia biegłego sądowego z zakresu stomatologii zachowawczej jednoznacznie wskazywał, iż wykazane przez powoda fakturami koszty leczenia implantologicznego i protetycznego pozostawały w ścisłym związku przyczynowym z pobiciem. Z opinii biegłego bowiem jednoznacznie wynika, iż doznany przez powoda uraz był wskazaniem do usunięcia zęba, a jedynym sposobem na poprawę utrzymania dolnej protezy było zastosowanie leczenia implantoprotetycznego w postaci wszczepienia dwóch implantów z osadzoną na nich protezą całkowitą dolną, co wiąże się również z koniecznością wymiany górnej protezy całkowitej ze względu na zmianę warunków artykulacyjnych.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zatem w zakresie kwoty zadośćuczynienia tj. kwoty 10.000 zł oraz odszkodowania w kwocie 11.449 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 10 września 2012 r. Skoro bowiem powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty pismem z dnia 28 sierpnia 2012 r., przyjmując należy, iż pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą od dnia 10 września 2012 r. W normalnym toku czynności wezwanie powinno było zostać doręczone pozwanemu w ciągu 7 dni, a następnie powinien on być niezwłocznie (w terminie 7 dni) po otrzymaniu wezwania spełnić należne świadczenie.

Mając powyższe względy na uwadze również w odniesieniu do pozostałych zasądzonych kwot Sąd zasądził odsetki:

- od kwoty 506,51 zł od dnia 28 września 2012 r., albowiem pozwany został wezwany do zapłaty tej kwoty pismem z dnia 13 września 2012 r.,
- od kwoty 437,50 zł od dnia 5 lutego 2013 r., albowiem pozwany został wezwany do zapłaty tej kwoty dopiero w pozwie, a pozw został doręczony pozwanemu w dniu 28 stycznia 2013 r.,
- od kwoty 1.605 zł od dnia 8 kwietnia 2014 r., albowiem powód zgłosił takie żądanie dopiero w piśmie z dnia 28 marca 2014 r.,
- od kwoty 310 zł od dnia 23 kwietnia 2014 r., albowiem powód zgłosił takie żądanie dopiero w piśmie z dnia 11 kwietnia 2014 r.

W oparciu o powyższe okoliczności i powołane przepisy, należało zatem orzec jak w punkcie I i II sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu znalazło wyraz w treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Mając na uwadze, iż powód zwolniony był od kosztów sądowych w całości oraz zarówno dla powoda i pozwanego ustanowiony został pełnomocnik z urzędu, do rozliczenia poniesionych przez strony kosztów postępowania przyjęto kwoty 2.952 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Mając na uwadze, że powód wygrał sprawę w 83 %, po stosunkowym rozliczeniu wyżej wskazanych kosztów na rzecz powoda przypadało 2.450,16 zł, zaś na rzecz pozwanego 501,84 zł.

Orzeczenie zawarte w punkcie V i VI sentencji wyroku znajduje podstawę w § 19 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Ponadto w sprawie pozostały jeszcze nie rozliczone koszty w postaci wydatków na wynagrodzenie biegłych oraz nieuiszczonej opłaty od pozwu. Mając na uwadze, iż powód wygrał niniejszą sprawę w 83 %, a opłata od pozwu i wynagrodzenie biegłych wyniosły ostatecznie 2.718,02 zł, Sąd w punkcie VII sentencji wyroku nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.255,95 zł tytułem brakującej części kosztów sądowych, a w punkcie VIII nakazał ściągnąć z roszczenia zasądzzonego na rzecz powoda kwotę 249,39 zł.

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania orzeczono, jak w punktach III - VIII wyroku.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować uzasadnienie,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomoc. pozwanego,
- 3) kal. 14 dni.